

Gabriela Šromová + Petr Šebela

G: Vážená paní ředitelko, vážené paní učitelky a páni učitelé, milí rodiče a prarodiče, spolužáci a kamarádi.

Rádi bychom my, třída 9. A, dnes společně uzavřeli jednu velkou kapitolu našeho života. Dlouhých devět let spolu. Devět let na společné školní cestě, Uteklo to rychle jako voda, nemyslíš, Petře?

P: Souhlasím. Rádi bychom si nyní naši cestu připomněli. Tak pojdte s námi zavzpomínat.

Tenkrát, 1. září roku 2016, jsme byli malí caparti. Když jsme ráno stáli s rodiči před hlavním vchodem, zdála se nám škola obrovská. Toho dne nám na naše první školní krůčky svítilo sluníčko. A sluníčko nás vlastně provázelo celou první třídu. Byli jsme totiž třída Sluníček. Naší první paní učitelkou, se kterou jsme poznávali písmenka, učili se číst a psát, byla paní učitelka Dana Rybářová. Těšili jsme se na její zpěv a kytaru, na její úsměv.

G: Škola – to bylo nejen učení - čtení, psaní a počítání, ale také spousta zážitků. Malovali jsme a tvořili, cvičili jsme v tělocvičně i na hřišti, učili jsme se plavat v plaveckém bazénu, chodili jsme na procházky, do knihovny, hráli jsme hry, zpívali jsme.... Dokonce už jako malí druháčci jsme se účastnili lyžařského výcvikového kurzu v Olešnici.

P: Ve 3. třídě k nám přišel nový kamarád Štěpán. Nejvíce vzpomínek máme ze školy v přírodě ze Soběšic. Učili jsme se poznávat přírodu, pečovat o ni. Ale také umět se postarat sám o sebe, bez maminky. Byli jsme zkrátka tým. Kubu tak bavilo řezání dřeva, že nechtěl přestat a řezal a řezal, až málem přišel o prst. A pamatujete si, jak skvěle chutnala jablka v karamelu, která jsme připravovali na ohni v tee-pee? - Máme zážitky i ze spaní ve škole. Mnozí z nás si stále pamatují, jak je vylekala paní asistentka schovaná v tělocvičně.

G: V Dolní Lhotě v 1. třídě začínalo 10 dětí, a to pod vedením paní učitelky Dagmar Bačkovské. - Mrzí nás, že tu dnes nemůže být společně s námi. - Bohužel moc konkrétních vzpomínek na 1. třídu Lhotečtí nemají, aspoň to říkají. Snad jen to, jak se těšili, až budou moci psát do písanky perem. Shodují se však na tom, že se do školy moc těšili. Ve 2. třídě byla jejich učitelkou paní učitelka Dana Wutková. Měli ji mooc rádi. Prý nezapomenou na natahovací vajíčko, takový budík, který odměřoval čas při psaní testů, malých pětiminutovek. - Spoustu zážitků si odnášejí z lyžařského výcviku, z plavání, z výletů, z besídek pro rodiče, z karnevalů. - Bezva bývaly halloweenské dny spojené s dlabáním dýní. - Kouzlo míval ve škole v Dolní Lhotě adventní čas, spojený s výrobou adventních věnců, s pečením cukroví, s vánočními zvyky. - A Lhotečtí by se chtěli nyní přiznat, co provedli, když spali ve škole. Tajně se vloupali do kabinetu, kde spali učitelé a oni je při spánku pozorovali. - Ellinku bavilo sbírat papír a chtěla vyhrát titul nejlepšího sběrače papíru.

P: S nástupem do 4. třídy nás přivítala nová paní učitelka Leona Havířová. Připojila se k nám také nová žákyně, a sice Sofie. Zase jsme zažili ten pocit z neznáma – jaká asi paní učitelka bude? Byla hodná, klidná. Zpívala s námi ráda u klavíru.

G: To největší neznámo nás ale zastihlo uprostřed školního roku. Přišel Covid. A s ním i uzavření škol. Když se ozvalo hlášení ve školním rozhlase, že školy budou 2 týdny uzavřeny, jásalí jsme a vyhazovali radostí sešity do vzduchu. Jenže ze dvou týdnů se staly měsíce. Začala takzvaná distanční výuka. Nainstalovali jsme si Skype a začali se učit on-line. Potkávali jsme se jen prostřednictvím počítačových obrazovek. A tak nějak nám začalo být doma smutno. Učit se sami, bez spolužáků byla nuda. A my postupně zjistili, že nám škola chybí. Bylo fajn, když jsme se v závěru roku mohli do školy vrátit a učit se společně, i když jsme se museli testovat a nosit roušky.

P: V 5. třídě si nás převzala paní učitelka Kateřina Forejtníková. Starší spolužáci nám nalhali, že je zlá. Ale vůbec nebyla. Velmi brzy jsme poznali, že je hodná, usměvavá a milá a naše obavy vymizely. Do 5. třídy přišlo 6 nových dívek z Dolní Lhoty – Maruška, Lucinka, Ellča, Klárka a dvojčata Bartošovy – Maruška a Magda. Hned první školní den se ve škole objevily v matching tričkách, která dostaly v Dolní Lhotě jako dárek k ukončení docházky v místní malotřídce.

G: My na ně čuměli jako na exoty. Začlenění nových spolužaček mezi nás nebylo jednoduché. Tak nějak jsme je vnímali jako vetřelce, hádali jsme se a nebylo to vůbec dobré. Paní učitelka Forejtníková se snažila nás spojit v jednu třídu, ale moc se to nedařilo. Příliš nepomohly ani aktivity s paní psycholožkou. A navíc my zase kvůli Covidu museli zůstat doma. A zasedli jsme za obrazovky monitorů. Měli jsme on-line hodiny češtiny, matematiky a angličtiny. I když to bylo takové učení – neučení, pamatuješ?

P: Jo, jo. V hodinách jsme dělali všechno možné, jen abychom výuku zdržovali. Vždy někomu nejel mikrofon nebo kamera, nebo se zapomněl připojit. Někteří předstírali, že jim mikrofon nefunguje a pak do něj najednou mluvili...že Elli? Často jsme bývali na on-line hodinách v pyžamech, někteří se dokonce připojovali přímo z postele. Kluci s radostí „vyhazovali“ paní učitelku Forejtníkovou z hovoru nebo jí měnili pozadí.

G: Paní učitelka se nám snažila distanční výuku co nejvíce zpříjemnit. Vyprávěla nám různé zážitky ze svého života, nejvíce však o svém pejskovi. Vymýšlela pro nás zábavné aktivity a úkoly. Například obléct se na on-line výuku do určité barvy – probíhal tak třeba „modrý den“. Fajn bylo, když jsme si k obrazovkám měli vzít i naše domácí mazlíčky.

P: Když jsme po několika měsících usedli zpět do školních lavic, byla to pro nás velká změna. Vzpomínáme na pondělní a čtvrteční testování, na tyčinky v nose, dlouhé až do mozku, fuj. Taky nezapomeneme na obrovská tzv. protihluková sluchátka, která si paní učitelka nasazovala o přestávkách, když jsme vyváděli... Jo, jo....

G: 6. třída, 2. stupeň – tolik změn. Odešli na gymnázium spolužáci Michal a Magda, vyměnila se nám třídní učitelka, najednou jsme měli nové předměty a s nimi i náročnější učivo, učila nás spousta nových učitelů... Nebylo to pro nás vůbec lehké.

P: Naší třídní učitelkou se stala Darja Tesařová. A ta to s námi dotáhla až do konce devítky. Učila nás matematiku a matika byla aspoň pro většinu z nás vždycky náročná, až hrozná. Jo, jo...

G: Na češtinu jsme dostali mladinkou paní učitelku Moniku Bartoškovou, byla na nás hodná, až moc. Když odešla na mateřskou, vystřídala ji paní učitelka Eva Kadrmasová. S ní byly hodiny pohoda, jak my říkáme LÁČES. A my toho trochu zneužívali a paní učitelku jsme zlobili. Třeba jsme jí nenápadně dávali do zadních kapes u kalhot naše propisky a ona se pak divila, kde se tam vzaly. Dokonce padlo i malé obvinění, zda nám je náhodou nekrade ☺. No, nekradla.

Největší obavy jsme měli z fyziky a z pana učitele Zdeňka Doležela. Jeho pověstný LISKMEN, který je v kabinetě, v nás opravdu vzbuzoval strach. Ale já už se teď nebojím a prozradím vám, že žádný liskmen v kabinetě fyziky není!

P: Školní výlet na konci 6. třídy byl dvoudenní. Vypravili jsme se do Baldovce. Zde nás čekalo několik sportovních aktivit, lanové překážky, lukostřelba, lezecká stěna... zahráli jsme si volejbal... večer si užili stezku odvahy.... A pamatuješ na tu válku s repelenty?

G: Hm, pamatuju. A taky si vybavuji, jak nám na snídani naservírovali plesnivé tousty. Fuj!

P: Během 6. třídy se nám odstěhovala další spolužačka, Oyunka, odešla až do Plzně.

G: V 7. třídě jsme dostali na češtinu novou paní učitelku – Vlastu Plchovou. Ze začátku nám dala dost zabrat. Brzy jsme poznali, že je moc fajn, vždy se k nám chovala hezky, byla hodná a ochotná a snažila se nám pomoci, a to nejen v češtině. Stala se naší nejoblíbenější paní učitelkou.

P: Do sedmé třídy jsme vstoupili v září hodně rozhádaní. Bylo to horší a horší. Až teprve lyžák naše vztahy urovnal. Byli jsme v Beskydech a lyžovali na sjezdovkách v Karolince. Protože nebylo moc sněhu, trávili jsme čas i sportováním v hale. Vzpomínáme na poslední večer a závěrečnou party. Na ní jsme tajně uspořádali sbírku na Lukášův ztracený mobil. Když jsme Lukášovi vybrané peníze předali, byl fakt překvapený, nečekal to.

G: Na školní výlet jsme se vypravili do Permonia do Oslavan. Zde jsme v rámci programu plnili různé aktivity a úkoly. My holky se bály ve výtahu v podzemí, aby se výtah náhodou nezasekl, neboť vydával podivné zvuky. Někteří z nás si vyzkoušeli lanovku, někteří se vykoupli v jezírku. Zkrátka moc jsme si to tam tenkrát užili.

P: V osmičce nás začínalo 24, o 2 méně. Klárka a Maruška odešly na gymnázium do Rájce. – V září jsme se stali patrony našich prvňáčků. Ze začátku jsme za nimi chodili skoro každý den. Byli jsme takoví jejich pomocníci, kteří jim pomáhali zvládnout první dny v novém prostředí, ve škole. Na Mikuláše jsme jim připravili stezku v tělocvičně spojenou s plněním různých úkolů. Vyráběli jsme s nimi papírové lodičky jako symbol přání, dodneška jsou zavěšené na školní chodbě. Na jaře jsme jim přichystali stopovanou v lese.

G: V březnu jsme strávili 5 dní v Krásensku, na škole v přírodě. Program s názvem Planeta Země byl zaměřený na ekologii. Čekala nás řada různých aktivit, většinou v týmech, při nichž jsme přírodu poznávali a zkoumali. Fajn byla i zvířata, leguán, chameleoni a hadi. Mohli jsme si je pochovat, nakrmit je. Zajímavá byla i výprava do Jedovnic, kde jsme měřili čistotu vody, v Rudickém propadání jsme prolézali komíny. Byli jsme tenkrát docela špinaví, nejvíc to odnesl asi Dominik, že...

P: A pamatujete si, jak Martin vyhodil z okna bábovku? Nebo na vlaječkovou snídani, kdy se někteří bohatě najedli a někteří neměli nic. ...

G: Anebo módní přehlídka, jak jsme všichni překonali ostych a vyzkoušeli si být modelem i modelkou. – Nejvíce jsme se těšili na poslední večer. Všechny nás překvapilo, jak to asistentka Eva Jelínková a pan učitel Štěpán Havlíček dokázali rozjet, když jsme jim pustili písničky od Kabátů. S oběma bylo na škole v přírodě moc fajn, dokázali nám naslouchat a z Evy se stala taková naše kamarádka. Děkujeme.

P: V dubnu pro nás zorganizovala paní učitelka Radka Ungermanová exkurzi do polské Osvětimi. Byl to pro nás velmi silný zážitek.

G: Náš školní výlet nás zavedl na nedaleké Chlumy. Bohužel nám nevyšlo počasí a výlet nám propršel.

P: Ovšem úžasnou akcí na konci 8. třídy bylo nocování ve škole s paní učitelkou Radkou Ungermanovou a paní asistentkou Anetou. Nejprve jsme si dali skvělou pizzu v pizzerii. A protože se s námi loučil Adam, odcházel na sportovní školu, pojali jsme akci i jako rozlučku s ním. Dostal od nás na památku tričko. Ve škole jsme zahráli nějaké hry. Ta ve tmě ve školní tělocvičně se stala osudnou právě Tobě, Gabi, že? A Luce Klimešové.

G: Srazilily jsme se hlavami takovou silou, že jsem musela odjet domů.

P: Paní učitelka nás pak vzala do míst a zákoutí naší školy, kde jsme dosud nikdy nebyli. - Musíme se také přiznat, že jsme se v noci tajně plížili školou do školní kuchyňky, neboť jsme dostali příšerný noční hlad.

G: Devítka byla náročná. Začali jsme ji s obavami, neboť jsme věděli, že nás čekají přijímačky a mnozí z nás stresovali, zda to vůbec zvládneme.

P: V adventu jsme se vydali do Brna na vánoční trhy. Byli jsme společně na jídle a dováděli jsme v balících slámy na Moravském náměstí. Se slámou ve vlasech jsme se objímali a přáli si hezké Vánoce, tak nějak nám docházelo, že to jsou naše společné poslední Vánoce.

G: Než jsme se nadáli, byl tu duben a přijímací zkoušky. Báli jsme se, hodně. Ocenili jsme, když nám ráno 11. 4. přicházely zprávy od spolužáků a učitelů s přáním úspěchu. Ten měsíc čekání do výsledků se nám zdál nekonečně dlouhý. 15. května ráno jsme zjistili, že jsme to opravdu všichni zandali, že jsme všichni na některou ze škol přijati. Moc děkujeme paním učitelkám matematiky a českého jazyka, p. uč. Darje Tesařové a p. uč. Vlastě Plchové, za přípravu k naší první velké životní zkoušce.

P: Po přijímačkách už jsme na školu tzv. házeli bobek, učení jsme měli dost a nebavilo nás. Nastal čas loučení se školou, výroba tabla a tvorba tohoto proslovu.

G: Užili jsme si exkurzi do jaderné elektrárny Dukovany a školní výlet do Prahy. V Praze jsme se svezli metrem, na Pražském hradě jsme byli svědky výměny stráží. Procházkou jsme došli na Staroměstské náměstí a s průvodcem se vydali do podzemí radnice. Zakotvili jsme pak v Palladiu na skvělém jídle. Byl to náš poslední výlet a budeme na něj rádi vzpomínat.

P: No a je konec. Najednou tu všichni sedíme, naposledy takto společně.

G: Poděkování patří všem učitelům, co nás tu těch 9 let provázeli, především paním třídním učitelkám.

P: Uzavřela se jedna kapitola našich životů a my ještě jednou moc děkujeme za nezapomenutelných 9 let na naší milované Salmovce.